

Jeremia 30

Septuaginta (LXX)

1 τῇ ιδουμαίᾳ τάδε λέγει κύριος οὐκ ἔστιν ἔτι σοφία ἐν θαιμαν ἀπώλετο βουλὴ ἐκ συνετῶν ὥχετο σοφία αὐτῶν

2 ἡ πατήθη ὁ τόπος αὐτῶν βαθύνατε εἰς κάθισιν οἱ κατοικοῦντες ἐν δαιδαν ὅτι δύσκολα ἐποίησεν ἦγαγον ἐπ' αὐτὸν ἐν χρόνῳ ᾧ ἐπεσκεψάμην ἐπ' αὐτόν

3 ὅτι τρυγητὰ ἥλθόν σοι οὐ καταλείψουσίν σοι καταλείμματα ὡς κλέπται ἐν νυκτὶ ἐπιθήσουσιν χεῖρα αὐτῶν

4 ὅτι ἐγὼ κατέσυρα τὸν ησαν ἀνεκάλυψα τὰ κρυπτὰ αὐτῶν κρυβῆναι οὐ μὴ δύνωνται ὥλοντο διὰ χεῖρα ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ γείτονος αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔστιν

5 ὑπολείπεσθαι ὄρφανόν σου ἵνα ζήσῃται καὶ ἐγὼ ζήσομαι καὶ χῆραι ἐπ' ἐμὲ πεποίθασιν

6 ὅτι τάδε εἶπεν κύριος οἵς οὐκ ἦν νόμος πιεῖν τὸ ποτήριον ἔπιον καὶ σὺ ἀθφωμένη οὐ μὴ ἀθφωθῆς ὅτι πίνων πίεσαι

7 ὅτι κατ' ἐμαυτοῦ ὅμοσα λέγει κύριος ὅτι εἰς ἄβατον καὶ εἰς ὀνειδισμὸν καὶ εἰς κατάρασιν ἔσῃ ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς ἔσονται ἔρημοι εἰς αἰῶνα

8 ἀκοὶν ἥκουσα παρὰ κυρίου καὶ ἀγγέλους εἰς ἔθνη ἀπέστειλεν συνάχθητε καὶ παραγένεσθε εἰς αὐτήν ἀνάστητε εἰς πόλεμον

9 μικρὸν ἔδωκά σε ἐν ἔθνεσιν εὐκαταφρόνητον ἐν ἀνθρώποις

10 ἡ παιγνία σου ἐνεχείρησέν σοι ἴταμία καρδίας σου κατέλυσεν τρυμαλίας πετρῶν συνέλαβεν ἰσχὺν βουνοῦ ὑψηλοῦ ὅτι ὕψωσεν ὕσπερ ἀετὸς νοσσιὰν αὐτοῦ ἐκεῖθεν καθελῶ σε

11 καὶ ἔσται ἡ ιδουμαίᾳ εἰς ἄβατον πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτήν συριεῖ

12 ὕσπερ κατεστράφη σοδομα καὶ γομορρα καὶ αἱ πάροικοι αὐτῆς εἶπεν κύριος παντοκράτωρ οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ ἀνθρωπος καὶ οὐ μὴ ἐνοικήσῃ ἐκεῖ νίδις ἀνθρώπου

13 ἵδον ὕσπερ λέων ἀναβήσεται ἐκ μέσου τοῦ ιορδάνου εἰς τόπον αιθαμ ὅτι ταχὺ ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς καὶ τοὺς νεανίσκους ἐπ' αὐτήν ἐπιστήσατε ὅτι τίς ὕσπερ ἐγὼ καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι καὶ τίς οὗτος ποιμήν δις στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου

14 διὰ τοῦτο ἀκούσατε βουλὴν κυρίου ἣν ἐβούλεύσατο ἐπὶ τὴν ιδουμαίαν καὶ λογισμὸν αὐτοῦ δν ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας θαιμαν ἐὰν μὴ συμψηθῶσιν τὰ ἐλάχιστα τῶν προβάτων ἐὰν μὴ ἀβατωθῇ ἐπ' αὐτήν κατάλυσις αὐτῶν

15 ὅτι ἀπὸ φωνῆς πτώσεως αὐτῶν ἐσείσθη ἡ γῆ καὶ κραυγή σου ἐν θαλάσσῃ ἡκούσθη

16 ἵδον ὕσπερ ἀετὸς ὅψεται καὶ ἐκτενεῖ τὰς πτέρυγας ἐπ' ὁχυρῶματα αὐτῆς καὶ ἔσται ἡ καρδία τῶν ἰσχυρῶν τῆς ιδουμαίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς καρδία γυναικός ὡδινούσης

17 τοῖς υἱοῖς αμμων οὕτως εἶπεν κύριος μὴ υἱοὶ οὐκ εἰσιν ἐν ισραηλ ἢ παραλημψόμενος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς διὰ τί παρέλαβεν μελχομ τὸν γαδ καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν ἐν πόλεσιν αὐτῶν ἐνοικήσει

18 διὰ τοῦτο ἵδον ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ ἀκουτιῷ ἐπὶ ραββαθ θόρυβον πολέμων καὶ ἔσονται εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀπώλειαν καὶ βωμοὶ αὐτῆς ἐν πυρὶ κατακαυθήσονται καὶ παραλήμψεται ισραηλ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ

19 ἀλάλαξον εσεβων ὅτι ὥλετο γαι κεκράξατε θυγατέρες ραββαθ περιζώσασθε σάκκους καὶ ἐπιλημπτεύσασθε καὶ κόψασθε ἐπὶ μελχομ ὅτι ἐν ἀποικίᾳ βαδιεῖται οἱ ιερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἄμα

20 τί ἀγαλλιάσῃ ἐν τοῖς πεδίοις ενακιμ θύγατερ ἵταμίας ἢ πεποιθυῖα ἐπὶ θησαυροῖς αὐτῆς ἡ λέγουσα τίς εἰσελεύσεται ἐπ' ἐμέ

21 ἵδον ἐγὼ φέρω φόβον ἐπὶ σέ εἶπεν κύριος ἀπὸ πάσης τῆς περιοίκου σου καὶ διασπαρήσεσθε ἔκαστος εἰς πρόσωπον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων

23 τῇ κηδαρ βασιλίσσῃ τῆς αὐλῆς ἣν ἐπάταξεν ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς βαβυλῶνος οὕτως εἶπεν κύριος ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε ἐπὶ κηδαρ καὶ πλήσατε τοὺς υἱοὺς κεδεμ

24 σκηνὰς αὐτῶν καὶ πρόβατα αὐτῶν λήμψονται ἴμάτια αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ καμήλους αὐτῶν λήμψονται ἑαυτοῖς καὶ καλέσατε ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλειαν κυκλόθεν

25 φεύγετε λίαν βαθύνατε εἰς κάθισιν καθήμενοι ἐν τῇ αὐλῇ ὅτι ἐβουλεύσατο ἐφ' ὑμᾶς βασιλεὺς βαβυλῶνος βουλὴν καὶ ἐλογίσατο ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν

26 ἀνάστηθι καὶ ἀνάβηθι ἐπ' ἔθνος εὐσταθοῦν καθήμενον εἰς ἀναψυχήν οἵς οὐκ εἰσιν θύραι οὐ βάλανοι οὐ μοχλοί μόνοι καταλύουσιν

27 καὶ ἔσονται κάμηλοι αὐτῶν εἰς προνομὴν καὶ πλῆθος κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν καὶ λικμήσω αὐτοὺς παντὶ πνεύματι κεκαρμένους πρὸ προσώπου αὐτῶν ἐκ παντὸς πέραν αὐτῶν οἷσω τὴν τροπὴν αὐτῶν εἶπεν κύριος

28 καὶ ἔσται ἡ αὐλὴ διατριβὴ στρουθῶν καὶ ἄβατος ἔως αἰῶνος οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ ἀνθρωπος καὶ οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου

29 τῇ δαμασκῷ κατησχύνθη ημαθ καὶ αρφαδ ὅτι ἥκουσαν ἀκοὴν πονηράν ἐξέστησαν ἐθυμώθησαν ἀναπαύσασθαι οὐ μὴ δύνωνται

30 ἐξελύθη δαμασκός ἀπεστράφη εἰς φυγὴν τρόμος ἐπελάβετο αὐτῆς

31 πῶς οὐχὶ ἐγκατέλιπεν πόλιν ἐμήν κώμην ἦγάπησαν

32 διὰ τοῦτο πεσοῦνται νεανίσκοι ἐν πλατείαις σου καὶ πάντες οἱ ἀνδρες οἱ πολεμισταί σου πεσοῦνται φησὶν κύριος

33 καὶ καύσω πῦρ ἐν τείχει δαμασκοῦ καὶ καταφάγεται ἄμφοδα υἱοῦ αδερ